

RENOUACIÓ

SETMANARI REPUBLICÀ CATALÀ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis, Intercal·lats i Remitits

Preus convencionals

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PRIM, 201

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedencia

FÀBREGAS I RECASENS

Telèfon per a conferències: A. 3453

BANQUERS

Direcció telegràfica i telefònica: FÀBRECA

RAMBLA DELS ESTUDIS, 4 • BARCELONA • TELÈFON A. 2248

Compra i venda, al comptat i a plaços, de Valors nacionals i estrangers de cotització corrent :: Descompte i negociació de Cupons i Títuls amortitzats :: Comptes de Valors :: Custodia de Valors :: Compra i venda, al comptat i a plaços, de Paper sobre l'estranger :: Giro :: Canvi d'or i bitllets estrangers :: comptes corrents a disposar a la vista i a plaços, amb interessos :: Infornacions financeres :: Sotscripcions a emprèstits
Reposició de fulles de Cupons. & & :: Escrupulosa execució de les ordres que's confereixen a aquesta casa

Representant a Granollers: **FERRÁN PALAU (banquer) SANT ROC, 10**

Als demòcrates d'El Demòcrata Quatre paraules

Vostès m'ensenyaran de tàctica i d'hipocresies polítiques; vostès saben fer eleccions i alabar quan és hora i atacar quan és temps; vostès me donaran la mà, pegant-me amb l'altre i sabran enfadar-se quan creguin convenient; vostès practicaràn la democràcia en major o menor escala (quins termes tant comercials!) i tindran unes idees tant acomodaticies a les circumstancies com els sigui necessari.

Jo, solament puc dir-los que tot ho dic tal com ho penso i que la meua ploma va guiada sempre pel pensament i no per les conveniencies.

Nosaltres, els joves de poca experiència i gens de diplomacia, expressem les nostres idees nues, com les concebim, sense posar vestimentes ni atenuants als pensaments, per aspres que siguin, i a vostès — ens ho va dir el seu cabdill senyor Torras — no'ls agraden les estridencies dels que demanen a crits perquè en veu baixa ningú'ls escolta.

Vaig dir en «Els homes funestos»:

«El dia que amb llur astucia de

guineu descobreixen a un que, pel seu talent o pel seu valer pot ajudar-los, li diuen si vol anar amb ells. Si l'interrogat té un xic de vergonya i creu com un rebaix el servir al caciquisme que no sent i els contesta que no, allavors ells, els liberals, els honrats i els que li diuen amic, li declaren el pacte de la gana i procuren empresonar-lo amb llurs tentaculs de pop asquerós.»

I això que deia, parlant dels homes funestos d'aquesta vila, ho puc repetir are, ajudat per l'experiencia agafada.

I, per a acabar, gracies dels seus concells.

Fassin el seu camí. Are que manen; treballin per Granollers, ja que'ls volen lliure; més fàstic me fan els d'«Acció Granollerina» pel seu silenci acusador.

Jo ja crec que van per a regularitzar l'administració, però si's diuen liberals, fassin-ne més: deixin els procediments caciquistes, encare que siguin aquests els que'ls fassin viure.

ESTEVE SARROCA

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

MOMIES

El nom que encapsala aquestes ratlles s'és nom d'inamobilitat absoluta, d'etern pessimisme, d'un híbrid *laissez faire*; çò és, una política personal, de conxorxes, baixes passions; en fi, de petites miseries, no d'ideals. Els homes que representen aquesta política, que amb el temps se n'ha de perdre la mena, passen per aquest món, abstrets, fent poca cosa o res de profit, indiferents, sense pena ni gloria, fruit sols d'embrollar la vida progressiva dels pobles.

Es inútil demanar que donin solució a certs problemes polítics, econòmics i socials, puix el centralisme'ls atrau i s'obliden del poble que neixen i de l'humanitat tota, per a organitzar — això sí, a meravella — son caciquisme, que irradia de Madrid amb sos tentaculs de pop asquerós i fa presa a tota la nació, fent impossible tota lluita per la renovació, encare que sovint la veu honrada de les joventuts fendeixi l'aire amb crits desesperants de revolució.

I, girant els ulls al nostre poble, veiem que no ha variat; són, els que avui ens governen, iguals als d'ahir: eternes momies, desferres d'un caciquisme vell, absolut, que s'imposa al nostre poble; pobres lacais de Madrid que sols senten la vanitat que en sí porta'l nomenament del càrrec que ocupen per representar una política negativa, com ells mateixos, sense esperit ni pensament propis, no podent lliurar-se de les trabes a que'ls esclavitzan'l mateix centralisme, que converteix fins als homes conscients i joves en els polítics més funestos dels pobles.

Perquè encare que'ls nostres polítics d'avui s'anomenin liberals demòcrates, han de